

Čím víc se dívám do naší rodiny, tak mám větší zmatek a chaos, je to normální?

Ten zmatek a chaos je právě důsledkem těch minulých zapletení a přeznačení, není důsledkem současné práce, ale ta vytvořila podmínky se na ten zmatek konečně podívat, zvládnout úzkost z toho chaosu a něco změnit. Ano až tak velký ten zmatek, ve kterém jsem žil, byl velký. Všechny nové věci povstávají z chaosu a vždy je zapotřebí nejprve starý nefunkční řád zrušit. Pocity chaosu jsou normální a v pořádku a z nich začínáme stavět novou strukturu.

Někde jsem si stáhnul následující pěkný příběh :-):

"Hypnotizující příběh"

Na příjmu na psychiatrii se ptá lékař pacienta: *"Jak jste se sem dostal? Co Vás přivádí?"* "No, začalo to tím, že jsem se oženil. To jsem nikdy neměl dělat. Vzal jsem si totiž jednu vdovu, co měla dospělou dceru, která se tedy stala mojí nevlastní dcerou. Když přijel na návštěvu můj otec, tak se do ní zamiloval a pak se s ní oženil, takže moje nevlastní dcera teď byla mojí nevlastní matkou. Pak se mé ženě narodil syn, který byl samozřejmě taky tátův švagr, protože to byl bratr jeho manželky. No, jak jsem vám říkal, moje nevlastní dcera byla také mojí nevlastní matkou, takže její malý bratr byl teď i mým strýčkem. No, a z toho taky vyplývá, že moje žena, která je matkou mé nevlastní matky, je také mojí babičkou a já jsem tudíž její vnuk. Ale to není všechno. Protože mám za ženu nevlastní babičku, nejsem jen její manžel a vnuk, ale jsem také svůj dědeček. Teď už chápete, proč jsem tady?"